

1999 மே 18]

[பேரவைத் துணைத் தலைவர்]

ஏற்போர் 'ஆம்' என்க. (ஆம்)

மறுப்போர் 'இல்லை' என்க. (இல்லை)

ஏற்போரே அதிகம் என்று கருதுகிறேன்.

ஏற்போரே அதிகம், தீர்மானம் நிறைவேறியது.

11. தனி நபர் தீர்மானம்

தனியார் துறை பேருந்து நிறுவனத் தொழிலாளர்கள் மத்திய, மாநில அரசுகள் இயற்றியுள்ள சட்டங்களின் பயன்களைப் பெற முழுமையான செயல்முறை நடவடிக்கைகளைப் பரிந்துரைக்க முத்தரப்புக் குழு அமைக்கக் கோருதல்

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: தனி நபர் தீர்மானம், மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. கே. சுப்பராயன்.

திரு. கே. சுப்பராயன்: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே,

“தமிழகத்தில் உள்ள தனியார் துறை பேருந்து நிறுவனங்களில் பணியாற்றும் சுமார் 40,000 தொழிலாளிகள் மத்திய, மாநில அரசுகள் இயற்றியுள்ள சட்டங்களின் பயன்களைப் பெற முடியாத வண்ணம் பேருந்து நிருவாகங்களால் தடுக்கப்பட்டு வருகின்றனர். இச்சட்டங்கள் தனியார் துறை பேருந்து நிறுவனங்களில் செயல்முறைப்படுத்தாத நிலை தொடர்ந்து நிலவி வருகிறது.

எனவே, தனியார் துறை பேருந்து நிறுவனங்களில் இச்சட்டங்களை முறையாக செயல்முறைக்குக் கொண்டு வருவதற்குரிய நடவடிக்கைகளை முழுமையாக ஆய்வு செய்து அரசுக்குப் பரிந்துரைக்க முத்தரப்புக் குழு ஒன்றினை இம்மாநில அரசு நியமிக்க வேண்டும் என்று இப்பேரவை கோருகிறது”

என்னும் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

திரு. நா. பெரியசாமி: மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. கே. சுப்பராயன் அவர்கள் முன்மொழிந்த தீர்மானத்தை நான் வழிமொழிகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: திரு. கே. சுப்பராயன்.

முற்பகல் 11-50

திரு. கே. சுப்பராயன்: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, அவசியமும், தேவையும் அதிகரித்து இருக்கின்ற காரணத்தால், நான் இந்தத் தீர்மானத்தை இந்தப் பேரவையிலே முன்மொழிந்து இருக்கின்றேன். ஒரு விசித்திரமான நடைமுறை அனுபவம் என்னவென்று கேட்டால், தமிழகத்தில் தனியார் துறையில் 40 ஆயிரம் தொழிலாளர்கள் வேலை செய்கிறார்கள். வேலை செய்கின்ற அந்தத் தொழிலாளர்களுக்கு எத்தகைய உரிமைகள், சலுகைகள் வழங்கப்பட வேண்டுமென்று சட்டம் தெளிவாக வரையறுத்திருக்கிறது. சட்டம் வரையறுத்திருக்கிற உரிமைகளையும், சலுகைகளையும் தொழிலாளிகளுக்கு நிருவாகம் கொடுக்கின்றதா, அமல்படுத்துகின்றதா என்பதைக் கண்காணிக்கவும், அமல்படுத்துவதற்கான நிலைமைகளை மேற்கொள்வதற்கு Enforcement Wing செயல்படுகிறது. ஆனால் சட்டங்கள் நிறைவேறுவது இல்லை. தனியார் நிறுவனங்கள் இருக்கின்றன. தனியார் நிறுவனங்களில் 40 ஆயிரம் தொழிலாளர்கள் வேலை செய்கின்றார்கள். இந்த 40 ஆயிரம் தொழிலாளர்களுக்கு எத்தகைய உரிமைகள் வழங்கப்பட வேண்டுமென்று சட்டமும் தெளிவாக வரையறுத்து இருக்கிறது. சட்டத்தை அமல்படுத்துவதற்கென்று அரசுத் துறையிலே Enforcement Wing-ம் இருக்கிறது. ஆனால் சட்டம் செயல்படவில்லை. இது ஆச்சரியமாக இல்லையா? ஏன் இந்த நிலை? நடைமுறையில் தொழிலாளர்கள் உரிமைகளையும், சலுகைகளையும் அனுபவிக்க வேண்டும் என்பதற்காகத்தான் சட்டங்கள் கொண்டுவரப்படுகின்றன. நம்முடைய எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள்கூட குறிப்பிடுகிறார்கள், சட்டத்தை எடுத்துவிடலாமா என்று. சட்டத்தை எடுத்துவிடுவது அல்ல. சட்டங்களை அரிக்கின்ற பெரும் கரையான்களாக இந்தத் தனியார் முதலாளிகள் செயலாற்றிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். எப்படி மரக்கட்டைகளை கலையான் செல்லரிக்க வைத்து விடுகிறதோ அதைப்போல சட்டங்களையே செல்லரிக்க வைக்கின்ற கரையான்கள்தான் இந்தத் தனியார் மோட்டார் முதலாளிகள். இந்தத் தனியார் மோட்டார் முதலாளிகள் பல்வேறு நடவடிக்கைகளில் சட்ட விரோதமாக செயல்பட்டு இருக்கிறார்கள் என்பதை நான் எடுத்துக்கூற விரும்புகிறேன்.

குறிப்பாக, நீங்கள் பார்ப்பீர்களேயானால், நம்முடைய மாண்புமிகு முதலமைச்சர் கலைஞர் அவர்களின் தலைமையில் புதிய ஆட்சி

1999 மே 18]

[திரு. கே. சுப்பராயன்]

அமைந்ததற்குப் பின்னால் தமிழ்நாட்டில் விழிப்படைந்த தனியார் பஸ் தொழிலாளர்கள் ஒன்று சேர்ந்து தொழிற்சங்கம் அமைத்தார்கள். தொழிற்சங்கம் அமைத்ததற்காகவே 500 தொழிலாளர்கள் வேலையிலிருந்து சட்டவிரோதமாக நீக்கப்பட்டுவிட்டார்கள். இந்தியாவிலே தொழிலாளர்கள் தங்கள் குறைகளை வெளிப்படுத்திக்கொள்வதற்காக, உரிமைகளை வலியுறுத்துவதற்காக தொழிற்சங்கம் அமைத்துக்கொள்ளலாம் என்று 1926 ஆம் ஆண்டிலேயே, வெள்ளைக்காரன் காலத்திலேயே சட்டம் வந்துவிட்டது.

ஆனால் இன்றைக்கு 1999-ஆம் ஆண்டிலே தொழிற்சங்கத்தை உருவாக்கியதற்காக, தொழிற்சங்க நடவடிக்கைகளில் ஈடுபட்டதற்காக, தொழிற்சங்கரீதியாக தங்களின் சட்டரீதியான உரிமைகளை வலியுறுத்தியதற்காக இந்தத் தனியார் பேருந்து முதலாளிகள் 500 தொழிலாளர்களை தமிழ்நாட்டின் பல்வேறு பகுதிகளிலே வேலை நீக்கம் செய்திருக்கிறார்கள். அது பல்வேறு கட்டங்களைக் கடந்து, நம்முடைய மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள்கூட இதில் விசேஷமாகத் தலையிட்டு 3 மூத்த அமைச்சர்களின் தலைமையில் முதலாளிகளின் சங்கப் பிரதிநிதிகளையும், தொழிற்சங்கப் பிரதிநிதிகளையும் அழைத்து ஒரு சுமுகமான சூழ்நிலையை உருவாக்குவதற்கான முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. அதிலே சொல்லப்பட்ட ஆலோசனைகளையும் தனியார் முதலாளிகள் எடுத்துக் கொள்ளவில்லை; நிறைவேற்றவில்லை. அதேமாதிரி இறுதியாக, தொழிலாளர் நலத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் மிகுந்த சிரத்தை எடுத்துக்கொண்டு பேச்சுவார்த்தை நடத்திய இறுதிக்கட்ட நிலையில், தொழிலாளர்களில் ஒரு பகுதியினரை வேலைக்கு எடுத்துக்கொண்டு மற்ற பிரச்சினைகளுக்கு ஒரு சட்டரீதியான தீர்வு காண்பது என்று முடிக்கப்பட்டது. அதிலேயும் அமைச்சர் அவர்களிடத்திலே அவர்கள் ஒப்புக்கொண்டபடி அந்தத் தொழிலாளர்களுக்கு வேலை அளிக்கவில்லை என்பதை நாம் பார்க்கிறோம். நான் இங்கே ஏன் இந்தத் தீர்மானத்தை முன்மொழிந்து வலியுறுத்துகிறேன் என்று சொன்னால், 3 மிக முக்கியமான பிரச்சினைகளுக்காக வலியுறுத்துகிறேன். ஒன்று, சங்கம் சேர்வது என்பது Fundamental right ஒரு தொழிலாளி சங்கரீதியாகச் செயல்படுவது அடிப்படை உரிமை. அந்த அடிப்படை உரிமையை மறுக்கிறார்கள் இந்தத் தனியார் மோட்டார் முதலாளிகள். இந்தத் தனியார் மோட்டார் முதலாளிகள் மறுப்பது மட்டுமல்ல. சட்டரீதியான உரிமைகளை அனுபவிக்க

[திரு. கே. சுப்பராயன்]

[1999 மே 18]

முயன்றதைச் சட்ட விரோதக் குற்றம் என்கிறார்கள். சட்டரீதியான உரிமைகளை அனுபவிப்பது குற்றமா? சட்டரீதியான உரிமைகளை வழங்கவேண்டுமென்று வலியுறுத்தினால் குற்றமா? இல்லை. ஆனால், வலியுறுத்தியதைக் குற்றச் செயலாகக் கருதி dismiss செய்கின்றார்கள். இந்த dismiss சட்டவிரோதமானது. இது தமிழ்நாட்டின் பல்வேறு பகுதிகளில் நடைபெற்றிருக்கிறது. தமிழ்நாடு தனியார் மோட்டார் முதலாளிகளைப் பற்றி நான் அதிகம் சொல்ல வேண்டியதில்லை. மிகுந்த செல்வாக்கு படைத்தவர்கள். அதிகார மட்டத்திலிருந்து கீழே வரை சர்வ செல்வாக்கையும் செலுத்துகின்ற ஆற்றல் படைத்தவர்கள்தான் இந்தத் தனியார் முதலாளிகள். எனவே, நான் வலியுறுத்திக் கேட்டுக்கொள்வது, திரும்பவும் நினைவுபடுத்துவது, தமிழ்நாட்டில் 40 ஆயிரம் தொழிலாளர்கள் இருக்கிறார்கள்; இந்தத் தனியார் பஸ் கம்பெனிகளில். இந்த 40 ஆயிரம் தொழிலாளர்கள் எவ்வளவு சிரமத்திற்கு ஆளாகிறார்கள் என்பதற்கு ஒரே ஒரு உதாரணம் சொல்லுகிறேன். அவர்களுடைய Driving Licence-ஐ நிர்வாகமே வாங்கி வைத்துக்கொள்ளும். சட்டப்படி ஒரு தொழிலாளி வேலைக்குச் சேர்ந்தால், எந்தத் தேதியிலிருந்து அந்தத் தொழிலாளி வேலைக்குச் சேர்ந்தான் என்பதற்குரிய அடையாள அட்டை வழங்கப்பட வேண்டும். அந்த அடையாள அட்டை வழங்கப்பட்டிருக்குமேயானால் அந்தத் தொழிலாளி சட்டரீதியாக தன்னுடைய சர்வீஸை நீதிமன்றத்திலே நிரூபித்து, சட்டரீதியான உரிமைகளைப் பெற வாய்ப்பு இருக்கும். ஆனால் எல்லா முதலாளிகளும், Driving Licence-ஐ சட்ட விரோதமாக வாங்கி வைத்துக்கொள்வதோடு, இந்த அடையாள அட்டையை—வேலைக்குச் சேர்ந்த தேதியைக் குறிப்பிடுகின்ற அடையாள அட்டையை—வழங்குவதில்லை. அதுமட்டுமல்ல. அந்த முதலாளிகள் வெற்று பேப்பர்களிலே கையெழுத்து வாங்கி வைத்துக்கொள்கிறார்கள்.

பத்து பேப்பர்களிலே கையெழுத்து வாங்கி வைத்துக்கொண்டு, என்ன நடக்கிறது என்று சொன்னால், அந்தப் பேப்பர்களைப் பயன்படுத்தி பிரச்சினை வருகிறபோது இராஜிநாமா செய்ததாக, எழுதிவிடுகிறார்கள். அதுவும் பெரிய பிரச்சினை, தொழிற்சங்க இயக்கத்திற்கு ஒரு சவாலாக இருப்பது இந்தத் தனியார் முதலாளிகள்தான். இவர்கள் எந்தவகையிலேயும் தப்பித்துக் கொள்கிறார்கள். அரசியல் செல்வாக்கை, அந்த எம்.எல்.ஏ., இந்த எம்.எல்.ஏ. என்று இரண்டு பேரைப் பிடித்துக்கொள்கிறார்கள். வேறு வகையிலே செல்வாக்கைச் செலுத்திவிடுகிறார்கள். முதலாளிகளுக்கு ஆதரவான சிலபல வேலைகளெல்லாம் வந்துவிடுகின்றன.

1999 மே 18]

[திரு. கே. சுப்பராயன்]

இவற்றையெல்லாம் தடுப்பதற்கு, நம்முடைய மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ஞானசேகரன் போன்றவர்கள்கூட தீர்மானத்தை ஆதரித்து. அடுத்ததாகப் பேசுவார் என்று நான் கருதுகிறேன்.

முற்பகல் 11-55

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: நீங்கள் ஏன் அவரைக் கூப்பிடுகிறீர்கள்? நீங்கள் பேசங்கள்.

திரு. கே. சுப்பராயன்: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, ஆதரித்துப் பேசுவார் என்று கருதுகிறேன். ஏனென்றால், இந்த மாதிரி தொழிலாளர்கள் தொழிற்சங்கம் வைத்திருப்பதால், இதில் தொழிலாளர்கள் பாதிக்கப்பட்டிருப்பதால், தொழிலாளர்களுக்கு ஆதரவான தீர்மானம் என்பதால், அவர் ஆதரிப்பார், ஆதரித்துப் பேசுவார் என்று நான் அனுமானிக்கிறேன்; அவ்வளவுதான். நடக்காமல்கூட போகலாம். அது வேறு விஷயம். ஆனால், இந்த மாதிரி தொழிலாளர்கள் சட்டப்படியான உரிமைகளை நிறைவேற்றுவதற்கு, சட்டப்படியான உரிமைகளை நிலைநிறுத்திக் கொள்வதற்கு சங்கடப்படுவதால் மாநில அரசு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும்.

நான் ஒரு உதாரணத்தைச் சொல்லி முடித்துக்கொள்கிறேன். என்னவென்றால், பல இடங்களிலே தொழிலாளர்கள் தொழிற்சங்கம் வைப்பார்கள். அப்படி வைத்த உடன், “நீ வேலைக்கு வரவேண்டாம்” என்று நிறுத்தி விடுகிறார்கள். துரதிருஷ்டம் என்னவென்று தெரியுமா? வேலைக்கு வேண்டாம் என்று தொழிலாளியை நிறுத்திவிடுவது ஒரு நொடிப்பொழுதில். சட்ட விரோதத்தை ஒரேயொரு நொடியில் அந்த முதலாளி, காலண்டர் காகிதங்களைக் கிழித்து, சுருட்டி, தெருவிலே வீசி எறிவதைப்போல, வேலை செய்துகொண்டிருக்கிற தொழிலாளியை சட்டவிரோதமாக வேலை நீக்கம் செய்து விடுவார். இந்த முதலாளி செய்தது சட்ட விரோதம் என்று நிரூபிப்பதற்கு தொழிலாளி வாழ்க்கை முழுவதும் சுப்ரீம் கோர்ட் வரைக்கும் சென்று போராட வேண்டியிருக்கிறது. செத்து சுண்ணாம்பு ஆகிவிடுவான் அந்தத் தொழிலாளி; அவ்வளவு சங்கடம் இருக்கிறது.

இதிலே ஒரேயொரு பிரச்சினை என்னவென்றால், தொழிலாளி வேலைக்குச் சேர்ந்தவுடன்—எந்தத் தேதியில் என்று—உதாரணமாக 18-5-1999-ல் இந்தத் தொழிலாளி வேலைக்குச் சேர்ந்துள்ளார் என்று நிர்வாகத்தின் சீல் இட்டு, அடையாள அட்டை கொடுத்து விட்டோமானால், வேலைநீக்கம் செய்வது சட்ட விரோதமாக

[திரு. கே. சுப்பராயன்]

[1999 மே 18]

தடுக்கப்பட்டுவிடும். முற்றாகத் தடுக்கப்பட்டுவிடும். அப்படியானால் இது ஒரு must என்று வரவேண்டும். It is a must என்று போடுவோமானால், இது கட்டாயம் ஒவ்வொரு தொழிலாளிக்கும் அடையாள அட்டையை Joining date போட்டுக் கொடுத்திருந்தால், கோர்ட்டிலே போய் இந்த தேதி வேலைக்குச் சேர்ந்தேன், சங்கம் வைத்ததால் என்னை நீக்கிவிட்டார்கள் என்று Evidence-ஐ Produce செய்து, தன்னுடைய நியாயத்தைச் சட்டரீதியாக நிலைநிறுத்திக் கொள்கிற வாய்ப்பு தொழிலாளிக்குக் கிடைக்கும் என்பதால், இப்படியெல்லாம் பல ஆலோசனைகளைச் சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே, நிறைவாக மறுபடியும் நான் கோர்த்துச் சொல்கிறேன்; 40,000 தொழிலாளர்கள் தனியார் பேருந்துகளில் வேலை செய்கிறார்கள். அந்தத் தொழிலாளர்களுக்கு அமலாக்க வேண்டிய சட்டங்கள் எழுத்து வாரியாக எண்ணி, எண்ணி நிறைவேற்றப்பட்டுவிட்டன. அந்தச் சட்டங்கள் ஒழுங்காக நிறைவேறியிருக்கிறதா என்பதை கண்காணிக்க Enforcement Wing-ம் இருக்கிறது. ஆனால், நிறைவேறவில்லை. ஏன் நிறைவேறவில்லை என்பதை ஆலோசிக்க வேண்டுமா? இல்லையா? எனவே, ஆலோசிப்பதற்கு ஒரு கமிட்டி போட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். தங்கள் நியாயத்தை நிலைநாட்டிக் கொள்வதற்காக 4, 5 இடங்களில் போராடியபோது, அவர்கள் மீது Section 506/2-ன்கீழ் வழக்கு போடப்பட்டு அவர்களெல்லாம் சிறைக்குச் சென்றார்கள். பாவம் அந்தத் தொழிலாளர்கள், வேலையை விட்டு நிறுத்தப்பட்டதை எதிர்த்துப் போராடியதாலே பாதிக்கப்பட்டுவிட்டார்கள். அந்த வழக்குகளையெல்லாம் வாபஸ் வாங்க வேண்டுமென்று வலியுறுத்தினோம். ஆனால், கடைசியாக நீதிமன்றத்திலே என்ன ஆகிவிட்டது என்றால், வழக்குகள் தள்ளுபடி செய்யப்பட்டுவிட்டன. எனவே, இப்படி நெருக்கடியிலும், சிக்கலிலும் இருக்கின்ற இந்த நிலைமையை மாற்றுவதற்கு ஒரு முத்தரப்புக் குழுவைக் கட்டாயம் போட, இந்தத் தீர்மானத்தை ஆதரித்து அங்கீகரிக்க வேண்டுமென்று நான் முன்மொழிந்து முடித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. அ. இரகுமான்கான்: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மத்திய மாநில அரசுகளுடைய சட்டங்களின்படி பயன்கள், தனியார் துறை பேருந்து நிறுவனங்களிலே இருக்கக்கூடிய தொழிலாளர்களுக்குப் போய்ச் சேரவில்லை, 40,000-க்கும் மேற்பட்ட தொழிலாளர்கள் பயன்பெற முடியாமல் தனியார் துறை பேருந்து நிறுவனங்களில் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்று நம்முடைய மாண்புமிகு உறுப்பினர் முதலாவது குற்றச்சாட்டாகச்

1999 மே 18]

[திரு. அ. இரகுமான்கான்]

சொல்லியிருக்கிறார். இது ஒரு பொதுவான குற்றச்சாட்டாக இருக்கிறதே தவிர, குறிப்பிட்டு எந்தெந்த நிறுவனங்கள், எந்த எந்தப் பகுதிகளில் அதுபோன்று தொழிலாளர்களுடைய சட்டங்கள் அவர்களுக்குப் போய்ச் சேராமல், தடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்பதை அவர்கள் உதாரணத்தின் மூலமாக, எடுத்துக்காட்டுகள் மூலமாக, ஆதாரத்தோடு specific-ஆக இந்த அவையிலேகூட சொல்ல வேண்டாம்; தனிப்பட்ட முறையிலே புகார் கொடுத்தால், துறை அதுகுறித்து நடவடிக்கை எடுக்கத் தயாராக இருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் தலைமை)

அதைப்போலவே, உதாரணத்திற்கு ஒன்றை நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்தத் துறையின் சார்பாக சட்டங்கள் அமல் நடத்தப்படுவதற்கான எந்த நடவடிக்கையும் எடுக்கப்படவில்லை என்று சொல்வது, உண்மைக்குப் புறம்பான தகவலாகும். எந்த ஒரு சட்டத்தையுமே முழுமையாக அமல்நடத்துகிறபோது சிலர் ஒத்துழைக்காமல் இருக்கலாம்; நிர்வாகத் தரப்பிலும் இருக்கலாம், அது இயற்கையானதும் கூட. அப்படிப்பட்ட நேரத்திலே அரசு சட்ட விதிகளுக்குப்பட்டு அவர்கள்மீது நடவடிக்கை எடுப்பதற்கு சட்டமே விதிமுறைகளைச் சொல்லியிருக்கிறது. ஒன்று அபராதம் செலுத்த வேண்டும்; அல்லது சிறை தண்டனை பெற வேண்டும்; அவர்கள் மீது வழக்குப்போட்டு அந்தக் குற்றச்சாட்டுகள் குறித்து நடவடிக்கை எடுக்கப்பட வேண்டும் என்று சொல்லியிருக்கிறது. இதற்காக துறையினுடைய அதிகாரிகள் சிறப்பாகப் பணியாற்றி வருகிறார்கள். உதாரணத்திற்காகப் புள்ளிவிவரத்தோடு சொல்கிறேன். முறையான ஆய்வுகள் 5021 நடைபெற்றிருக்கின்றன. விடுமுறை ஆய்வுகள் 514 நடைபெற்றிருக்கின்றன. சிறப்பு ஆய்வுகள் 937 நடைபெற்றிருக்கின்றன. திடீர் ஆய்வுகள் 327 நடைபெற்றிருக்கின்றன. 1992 ஆம் ஆண்டிலே மட்டும் 636 பேர்மீது (வேலை அளிப்பவர்கள் மீது) வழக்கு போடப்பட்டு 1,76,940 ரூபாய் அபராதம் விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. மாண்புமிகு உறுப்பினருக்குத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன், சட்டங்கள் அமல்நடத்தப்படவில்லை என்று சொன்னால் இந்த வழக்குகளைப் போட்டிருக்க முடியாது, இந்த அபராதமும் செலுத்தியிருக்க முடியாது.

நண்பகல் 12-00

திரு. கே. சுப்பராயன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே,

நான் மிகப் பணிவோடு தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

[திரு. கே. சுப்பராயன்]

[1999 மே 18]

மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். தமிழ்நாட்டில் 5766 தனியார் பேருந்துகள் இருக்கின்றன. ஒரு பேருந்தை ஓட்டுவதற்கு Conductor இரண்டு, Driver இரண்டு என்று நான்கு பேரும் ஒரு Cleaner-ம் சேர்த்து 5 பேர் இருக்க வேண்டும். 5766 பேருந்துகள் என்றால் கிட்டத்தட்ட 30 ஆயிரம் பேர் தமிழ்நாட்டில் இருக்க வேண்டும். மாண்புமிகு தொழிலாளர் நலத் துறை அமைச்சர் அவர்களை நான் உண்மையிலேயே அழுத்தி வலியுறுத்திக் கேட்க விரும்புகின்றேன். இந்த 30 ஆயிரம் பேர் வேலை செய்வதாக தனியார் பஸ் நிறுவனங்கள் சட்டப்படியான Registers வைத்திருக்கின்றன என்பதை அவர்கள் நிரூபிப்பார்களா என்று கேட்க விரும்புகின்றேன்.

மாண்புமிகு திரு. அ. இரகுமான்கான்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, எந்த Motor நிறுவனமாக இருந்தாலும் இந்தச் சட்டத்தின்படி அவர்கள் Registration செய்து Certificate வைத்திருக்க வேண்டும். இதுசம்பந்தமான துறை ஆய்வாளர்கள் கேட்கிறபோது பரிசீலிக்கிறபோது அந்த Certificate-ஐக் கொடுக்க வேண்டும். அதுபோலவே, அடையாள அட்டைகளும், Service புத்தகங்களும் வழங்க வேண்டும். ஆய்வு என்று குறிப்பிடுவது அதைத்தான். மாண்புமிகு உறுப்பினரை இப்போது நான் கேட்கிறேன், இந்த ஊரில் இந்த நிறுவனத்தைச் சார்ந்தவர்களிடம் இதுபோன்ற Certificate இல்லை என்று இதுவரையிலும் அவர் புகார் கொடுக்கவில்லை. இனியும் புகார் கொடுத்தால் நடவடிக்கை எடுப்பதற்கு நாங்கள் தயாராக இருக்கிறோம். பொதுவாக Certificate கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறதா இல்லையா என்றால் அதுகுறித்து நாங்கள் ஆய்வு செய்து கொண்டுதான் இருக்கிறோம். இந்த நிறுவனத்திலே இன்னாரிடத்திலே Certificate இல்லை என்று தொழிற்சங்கத்தின் மூலமாக தாராளமாக நீங்கள் புகார் கொடுக்கலாம். அது மட்டும் அல்ல. குறைந்தபட்சக் கூலியாவது அவர்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டும் என்று இருக்கிறது. இதுசம்பந்தமாக ஏறத்தாழ 20 Company-கள் மீது Claim Petition போட்டு விசாரணை நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கிறது. ஆகையால் மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களுக்கும் மற்றவர்களுக்கும் நான் பணிவோடு தெரிவித்துக்கொள்வது தொழிலாளர் நலனுக்கான சட்டங்கள் இருக்கின்றன. அந்தச் சட்டங்களை எங்களுடைய துறை அமல்நடத்தி வருகிறது. அதிலே சில குறைபாடுகள் இருப்பின், அமல் நடத்துவதில் நிருவாகம் ஒத்துழைக்கவில்லை என்று சொன்னால் வழக்குகளைப் போட்டு அபராதத்தைப் பெறுகிறோம். இன்னும் சிறப்பாகச் செயல்படுவதற்கு தயாராக இருக்கிறோம். பொதுவான

1999 மே 18]

[திரு. அ. இரகுமான்கான்]

குற்றச்சாட்டுகளைச் சொல்லாமல் குறிப்பிட்ட குற்றச்சாட்டை மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் சொன்னால் நடவடிக்கை எடுக்கிறோம்.

அடுத்து, இந்தச் சட்டங்கள் அமலாக்கம் செய்யப்படவில்லை, 40 ஆயிரம் பேர் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்பது பொதுவான புகார் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, நான் சொல்ல விரும்புவது State Labour Advisory Board என்று ஓர் அமைப்பு இருக்கிறது. தொழிலாளர்களைப் பொறுத்தமட்டில் அது தான் Supreme Body. கொள்கைகளை உருவாக்குகிற அமைப்பு. பல்வேறு பிரச்சினைகளை அதில் நாம் பேசியிருக்கிறோம். ஆகையால் மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களுக்குச் சொல்லிக்கொள்கிறேன், அரசாங்கத்தின் சார்பாக, தொழிற்சங்கங்களின் சார்பாக, தொழிலாளர் பிரதிநிதிகள் சார்பாக, அதைப்போல நிருவாகத்தின் சார்பாக ஒரு சட்ட அமலாக்கம் நடைபெற்றிருக்கிறதா இல்லையா என்பதற்கு இந்த State Labour Advisory Board மூலமாகவே நாம் விவாதிக்க முடியும். இதில் அரசாங்கம் கலந்து கொள்கிறது. நானும் கலந்து கொள்கிறேன், அமைச்சர் என்ற முறையில். தொழிற்சங்கத் தலைவர்கள் கலந்து கொள்கிறார்கள். நிருவாகம் கலந்துகொள்கிறது. இந்த 40,000 பேர் பாதிக்கப்பட்ட விவகாரத்தையும், இவர்களுக்கு இந்தச் சட்டம் சரியாக அமல்நடத்தப்படாத விவகாரத்தையும் ஆதாரத்தோடு நீங்கள் அங்கே சொன்னால் அதுகுறித்து நடவடிக்கை எடுப்பதற்குத் தயாராக இருக்கிறோம். எனவே, இதற்கு மட்டும் முத்தரப்பு என்று சொன்னால் சரியாக இருக்குமா? இதற்காக ஏராளமான, அதாவது 30-க்கும் மேற்பட்ட சட்டங்கள் இருக்கின்றன. நாளைக்கு வந்து, இந்தச் சட்டமும் அமல் நடத்தப்படவில்லை; எனவே இதற்கு ஒரு முத்தரப்புக் கமிட்டி போடுங்கள் என்று சொன்னால், முத்தரப்புக் கமிட்டிகள்தான் முழுக்க முழுக்க இருக்கும். வருகிற 8 ஆம் தேதி SLAB Meeting நடைபெற இருக்கிறது. அதிலே பேசிக் கொள்ளலாம் என்று நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

பிற்பகல் 12-05

அடுத்து, மாண்புமிகு உறுப்பினருக்கு நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புவது, கலைஞருடைய அரசு ஏற்பட்டதற்குப் பிறகுதான், இந்த Bus தொழிலாளர்களுடைய பிரச்சினைகளையும் பரிவோடு நாம் கவனித்து வருகிறோம். 5 தொழிலாளர்களுக்கு மேல் பணிபுரியும்

[திரு. அ. இரகுமான்கான்]

[1999 மே 18]

நிறுவனத்திற்கு மட்டுமே இந்தச் சட்டம் பொருந்தும். ஆனால் இப்போது ஒரு ஆள் இருந்தாலும்கூட இந்தச் சட்டம் பொருந்த வேண்டுமென்று சொல்லி, டெல்லியிலுள்ள மத்திய அரசாங்கத்திற்கு நாங்கள் சட்டத் திருத்தம் கொடுத்திருக்கிறோம். (குறுக்கீடு)

திரு. கே. சுப்பராயன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த விஷயத்திற்கு டெல்லிக்குப் போக வேண்டிய அவசியமே இல்லை. அரசு 3 மாத Notification கொடுத்து, ஒருவர் இருந்தாலும், அந்தத் தொழிற்சாலைக்கு இது செல்லும் என்று செய்ய சட்டத்திலேயே, மத்திய சட்டத்திலேயே வழிவகை இருக்கிறதே? அந்த வழிவகையின்படி, தொழிலாளர் நலத் துறை ஒரு Notification விட்டு அவற்றைச் செய்யுமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. அ. இரகுமான்கான்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இது ஒரு சட்ட ரீதியான பிரச்சினை. Section 3(4)-லே,

“It applies to every motor transport undertaking employees..... 5 or more motor transport workers....” என்றிருக்கிறது. இதற்கு mere notification போதுமா? அல்லது amendment தேவையா என்று சொல்கிறபோது, நாங்களும் சட்டத் துறையைக் கலந்து, அதிகாரிகளைக் கலந்து, அதை விவாதித்துதான் அந்தத் தீர்மானத்தை நிறைவேற்றியிருக்கிறோம். இருந்தாலும், மாண்புமிகு உறுப்பினர், திரும்பவும் அதை வலியுறுத்திச் சொல்கிற காரணத்தினால், மறு view என்ற வகையில் மீண்டும் நாங்கள் பரிசீலிக்கிறோம் என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அதோடுமட்டுமல்லாமல், நான் இன்னொன்றையும் இங்கே தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். குறிப்பாக, தனியார் முதலாளிகளைப் பொறுத்தமட்டிலே, கரையான்களாக இருந்து சட்டங்களை அவர்கள் செல்லரிக்கச் செய்கிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். அது சில இடங்களிலே இருந்தாலும் அதைத் தடுக்கிற முயற்சியிலே அரசு ஈடுபட்டிருக்கிறது. குறிப்பாக, தனியார் Motor போக்குவரத்து நிறுவனங்களிலே, தொழிற்சங்கங்கள் வைத்துக் கொள்கிற உரிமை இல்லை என்பதை நான் முழுக்க முழுக்க மறுக்கிறேன். காரணம், இதுவரைக்கும் நம்முடைய மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் இந்தப் புகாரைச் சொல்லி வந்திருக்கிறார்கள். அவர் தொழிற்சங்கத்

1999 மே 18]

[திரு. அ. இரகுமான்கான்]

தலைவர். எந்த இடத்திலே தொழிற்சங்க உரிமைகள் பறிக்கப்பட்டாலும், Industrial Disputes Act, Section 25-லே, புகார் கொடுத்தால், விசாரித்து, வழக்குத் தொடர்வதற்கு வசதியாக இருக்கும். 6 மாதம் சிறைத் தண்டனை அல்லது 500 ரூபாய் அபராதம் என்று ஒரு பிரிவு இருக்கிறது. மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் சட்டமன்றத்திலே பேசுவதை நான் வரவேற்கிறேன். ஆனால், வெளியிலே, இதற்கு என்று துறை இருக்கிறது; இதற்கு என்று சட்டம் இருக்கிறது; நடவடிக்கை எடுக்க வழிவகை இருக்கிறது. இதுவரைக்கும் அவருடைய தொழிற்சங்கத்தின் சார்பாக அருள்கூர்ந்து நடவடிக்கை எடுப்பதற்கான முயற்சியிலே நாங்கள் ஈடுபட்டாலும்— அவர்கள் புகார் மனு கொடுக்கவில்லை. இனிமேலாவது அவர்கள் கொடுக்க வேண்டும். நாங்கள் நடவடிக்கை எடுக்கத் தயாராக இருக்கிறோம் என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இன்னொன்றையும் நான் தெரிவிக்கவிரும்புகிறேன். un-labour practice எதுவாக இருந்தாலும், தொழிலாளர்களுக்கு விரோதமாக எதுவாக இருந்தாலும், நடவடிக்கை எடுக்கத் தயாராக இருக்கிறோம்.

தனியார் Motor போக்குவரத்துத் தொழிலாளர்களைப் பற்றி இங்கே பேசினார்கள். பலமுறை நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் எங்களுக்கு அறிவுரை வழங்கி, இதுகுறித்துப் பேசுங்கள் என்று சொன்னார்கள். நாங்கள் 10-5-1997-லே, 24-5-1997-லே மற்றும் 18-7-1997-லே பேசினோம். நம்முடைய மாண்புமிகு மக்கள் நல்வாழ்வுத் துறை அமைச்சர் ஆற்காட்டார் அவர்களும், போக்குவரத்துத் துறை அமைச்சர் அவர்களும், நானும் பேசினோம். அது மட்டுமல்ல; எங்களுடைய Commissioner அவர்களும் பல மண்டலங்களுக்குச் சென்று இதுகுறித்துப் பேச்சுவார்த்தை நடத்தினார். நாங்களும் பலமுறை பேச்சுவார்த்தை நடத்தியிருக்கிறோம். கடைசியாக 427 பேர் பணி நீக்கம் செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள்; அவர்களை வேலைக்கு எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும்; குறைந்தது இவ்வளவு பேர்களுடைய வேலைக்கு எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று சொல்லி அவர்களும் எடுத்துக் கொள்கிறோம் என்று சொன்னார்கள். மீதி, பிரச்சினைகள் காரணமாக, Tribunal-க்கு அனுப்பப்பட்டிருக்கிறது. அவர்களுடைய தொழிற்சங்கத்தின் சார்பாக தியாகராஜன் அவர்கள் இந்த முடிவை ஏற்றுக் கொண்டுள்ளார்கள். ஆகவே, நான் திரும்பச் சொல்வது, 40 ஆயிரம் தொழிலாளர்கள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்பது உண்மைக்குப் புறம்பான தகவல்; துறை செயல்படவில்லை என்பது உண்மைக்குப் புறம்பான தகவல்; இன்னும் சொல்லப்போனால், தொழிற்சங்க உரிமை

[திரு. அ. இரகுமான்கான்]

[1999 மே 18]

மறுக்கப்படுகிறது என்பதும் உண்மைக்குப் புறம்பான தகவல்; ஆதாரத்தைச் சொல்லுங்கள்; நடவடிக்கை எடுக்க கலைஞர் அரசு என்றும் தயார். நன்றி, வணக்கம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சுப்பராயன்.

பிற்பகல் 12-10

திரு. கே. சுப்பராயன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, சில விஷயங்களுக்கு பதில் சொல்வது அவசியம் என்று நான் கருதுகிறேன். ஆனால், சுருக்கமாக முடித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். நான் இதை ஒரு பிரச்சினையாக ஆக்க விரும்பவில்லை. அதனால் ஒரே ஒரு விஷயத்தை மட்டும் சொல்ல விரும்புகிறேன். தொழிற்சங்க உரிமைகள் மறுக்கப்பட்டது உண்மைக்குப் புறம்பானது என்று சொன்னார்கள். அதற்கு ஒரு நான்கு வரிகளுக்கு முன்னால், அமைச்சர் அவர்கள் என்ன சொன்னார்கள் என்றால், 427 பேர் வேலை நீக்கம் செய்யப்பட்டிருப்பது குறித்து கண்டறியப்பட்டது என்று குறிப்பிடுகிறார்கள். ஒன்றுக்கொன்று முரண்பாடாகத் தெரிகிறது. தமிழ்நாட்டில் தொழிற்சங்க உரிமையை வலியுறுத்துவதற்காக, இந்தத் தொழிலாளரும் வேலை நீக்கம் செய்யப்படவில்லை என்று சொன்ன அமைச்சர், அந்த மூச்சு முடிப்பதற்கு முன்னாலேயே அடுத்து ஒரு வரியைச் சொல்கிறார். என்ன சொல்கிறார் என்றால் நான் சொன்ன விஷயத்தைச் சொல்கிறார். ஆகவே, அவரே ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறார். நானுற்றிச் சொச்சம் பேர் வேலை நீக்கம் செய்யப்பட்டிருப்பது எந்தக் காரணத்திற்காக? தொழிற்சங்க உரிமைகளை வலியுறுத்தியதற்காக, தொழிற்சங்கத்தை ஏன் தொழிலாளி வைத்தான்? அரசு இயற்றிய சட்டத்தை நிருவாகம் அமலாக்கவில்லை என்பதால்; அரசுச் சட்ட அமலாக்க, மருக்கிறது என்பதால், அவர்கள் தொழிற்சங்கத்தை வைத்தார்கள். தொழிற்சங்கம் வைத்தால் வேலைநீக்கம் செய்யப்பட்டு விட்டார்கள். அந்த வேலைநீக்கம் செய்யப்பட்டவர்களின் பட்டியலைத்தான் அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே, அவர் சொன்ன பதிலிலேயே, வேலை நீக்கம் செய்யப்பட்டது, நம்முடைய மாண்புமிகு மூத்த அமைச்சர் ஆற்காட்டார் அவர்களும் அதிலே பங்கு பெற்றார்கள், நம்முடைய மாண்புமிகு பொன்முடி அவர்களும் பங்குபெற்றார்கள். அவர்கள் எல்லாம் இருந்து பழிவாங்கப்பட்டதைப் பார்த்தார்கள். இன்னும் சொல்கிறேன், Petitions எல்லாம் போடலாம், அதெல்லாம் நடக்கபோவதில்லை, நடப்பதற்கான

1999 மே 18]

[திரு. கே. சுப்பராயன்]

வழியே இல்லை. அதனால்தான் இதை நான் வலியுறுத்தினேன். நான் திரும்பச் சொல்வது என்னவென்றால் பழி வாங்கப்பட்டிருப்பது உண்மை. அந்தத் தொழிலாளிகள் அப்பாவி தொழிலாளிகள். தங்களுடைய உரிமையை எப்படி நிலைநாட்டிக்கொள்வது என்ற சட்ட ஞானம் அற்றவர்கள். அந்தச் சட்ட ஞானத்தை பெற்றுள்ளவர்களைப் பயன்படுத்திக்கொள்கிற காசு வலிமையற்றவர்கள். இப்படி பல நெருக்கடிகள், சிக்கல்கள் இருக்கின்றன. அப்படியெல்லாம் சிக்கல்கள் இருக்கின்ற காரணத்தால்தான் இன்று இந்த நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. நான் ஒரு கம்யூனிஸ்ட் கட்சியைச் சார்ந்த உறுப்பினர் என்பதால் எதிர்த்து ஏதாவது சொல்ல வேண்டும் என்பதற்காகவே சொல்லவில்லை. உண்மையிலேயே இதைச் செய்வது அவசியம். மனம் இருந்தால் மார்க்கம் உண்டு. மனம் இருந்தால் செய்யலாம்.

மாண்புமிகு திரு. அ. இரகுமான்கான்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே....

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: நீங்கள் மாறி, மாறி பேசிக்கொண்டிருக்கிறீர்கள். அவர் ஒரு தீர்மானத்தை வலியுறுத்த...

மாண்புமிகு திரு. அ. இரகுமான்கான்: ஒரு தவறான தகவல் வரக்கூடாது என்பதற்காகச் சொல்கிறேன், வேறு ஒன்றும் சொல்லவில்லை. பேச்சை continue பண்ணவில்லை; மன்னிக்கவும். மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நான் பேச்சைத் தொடரவில்லை, பேசிவிட்டேன். ஒரே ஒரு தகவலை மட்டும் இங்கு நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். தொழிற்சங்க உரிமைகளை மறுத்த காரணத்தாலே இந்த 427 தொழிலாளர்கள் நீக்கப்பட்டார்கள் என்று சொல்வது உண்மைக்குப் புறம்பான தகவல். ஒழுங்கு நடவடிக்கை காரணமாக நீக்கம் செய்யப்பட்டவர்கள் 6 பேர்; குற்ற வழக்கிலே சம்பந்தப்பட்ட தொழிலாளர்கள் என்ற பிரச்சினையின் அடிப்படையிலே 49 பேர்; அதுபோலவே கடுமையான குற்ற அந்த நடவடிக்கைகளில் ஈடுபட்டவர்கள் என்ற முறையிலே 40 பேர்; மீண்டும் எங்களுக்கு வேலை கொடுங்கள் என்று வலியுறுத்தாதவர்கள் 25 பேர்; பணி நீக்கம் செய்யப்பட்டவர்கள் எங்கே போனார்கள் என்ற விவரமே தெரியாதவர்கள் 8 பேர். இப்படிப் பல்வேறு தலைப்புகளிலே பணி நீக்கம் செய்யப்பட்டிருந்தாலும், அவர்களை மீண்டும் வேலைக்கு எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று சொல்லி, இப்போது ஏறத்தாழ 98 தொழிலாளிகளை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று எல்லோருமே ஒப்புக்கொண்டோம், ஆனால், இப்போது பேச்சு வார்த்தைக்குப் பிறகு

[திரு. இரகுமான்கான்]

[1999 மே 18]

48 பேர் வேலைக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறார்கள். எனவே, இந்தப் பிரச்சினைக்கு ஒரு தீர்வு காணவேண்டுமென்பதற்காக, தீர்ப்பாயத்திற்கு விடப்பட்டிருக்கிறது. தொழிற்சங்க உரிமையால் அவர்கள் நீக்கப்பட்டார்கள் என்று அவரும் சரி, அவருடைய சங்கத் தலைவரும் சரி புகார் கொடுக்கவில்லை. ஆனால், நீக்கப்பட்டதற்கு உள்நோக்கம் இது என்று விளக்குகிறார்.

திரு. கே. சுப்பராயன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்தப் பேரவையில் சொல்கிற சொல்லுக்கு பொறுப்பு ஏற்க வேண்டும். நாங்களே கைப்பட எழுதி, 8 சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் கைப்பட எழுதிக்கொடுத்து இருக்கின்றோம். எங்களுடைய A.I.T.U.C. யூனியன் சார்பில் எந்த எந்த நிறுவனங்களில் தனியார் முதலாளிகள் சட்டவிரோதமாக தொழிலாளர்களை நீக்கியிருக்கிறார்கள் என்ற பட்டியலைப் போட்டுக் கொடுத்திருக்கிறோம். பெயர் வாரியாகக் கொடுத்திருக்கிறோம். நான் அதற்குள்ளே போக விரும்பவில்லை. கடைசியில் திரும்பி கலைஞர் அரசுக்கு என்ற அப்படிப்பட்ட பிரச்சினைகளுக்குள் அவர் போய்விடக்கூடும் என்பதால் நான் அதையெல்லாம் சொல்ல விரும்பவில்லை. நான் கேட்கிற கேள்விக்கு என்னிடம் அவர் பதில் சொல்லலாம், பதில் சொல்லவில்லையென்றால் விட்டுவிடலாமே தவிர, பிரச்சினையைத் திசை திருப்பி, பந்தை திசை திருப்பியடிப்பது நல்லதல்ல.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: திரு. சுப்பராயன், நீங்கள் உங்களுடைய தீர்மானத்தை வலியுறுத்துகிறீர்களா?

திரு. கே. சுப்பராயன்: அரசு தரப்பில் என்ன சொல்கிறார்கள் என்பதைத் தெரிந்து நான் வலியுறுத்த விரும்பவில்லை.

மாண்புமிகு கலைஞர் மு. கருணாநிதி: வலியுறுத்துகிறீர்களா?

திரு. கே. சுப்பராயன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, தீர்மானத்தை வலியுறுத்துகிறேன். ஆனால் அரசு நிலை என்னவென்று தெளிவாக இன்னும் சொல்லவில்லை.

பிற்பகல் 12-15

மாண்புமிகு கலைஞர் மு. கருணாநிதி: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, திரு. சுப்பராயன் அவர்கள் கொண்டு வந்துள்ள இந்தத் தீர்மானத்திற்கும் இங்கே நடைபெற்ற விவாதத்திற்கும் பெரும்

1999 மே 18]

[கலைஞர் மு. கருணாநிதி]

இடைவெளி இருப்பதாகவே நான் கருதுகின்றேன். ஏனென்றால், சுப்பராயன் அவர்கள் கருதுவது அரசு போக்குவரத்துத் தொழிலாளர்களுக்கு இருப்பது போன்ற உரிமைகள் தனியார் போக்குவரத்துத் தொழிலாளர்களுக்கும் இருந்திட வேண்டும், அது இல்லாதபட்சத்தில் அவர்கள் பல துன்பங்களுக்கு ஆளாக நேரிடுகிறது என்று குறிப்பிட்டு 40,000 தொழிலாளர்கள் சார்ந்துள்ள தனியார் போக்குவரத்துத் துறைகளிலே உள்ள தொழிலாளர்களுக்கு பாதுகாப்பாக ஒரு சட்டம் அமைய வேண்டும், அதைப்பற்றி யோசிப்பதற்கு ஒரு குழு நியமிக்கப்பட வேண்டும் என்பதுதான். அது தான் அவருடைய தீர்மானம். ஆனால், நடைபெற்ற விவாதம், ஏற்கெனவே நடைபெற்ற நிகழ்ச்சிகளிலே எவையெவை உண்மையானவை, எவையெவை உண்மை அற்றவை, என்பவைபற்றி நீண்டுபோய்விட்ட காரணத்தால் நான் அவருக்குச் சொல்கின்றேன், தனியார் பேருந்துகளிலே பணியாற்றுகின்ற தொழிலாளர்களுடைய பாதுகாப்பைக் கவனிக்க, அந்தப் பாதுகாப்பைத் தருவதற்கு என்னென்ன வழிகளில் அரசு முயற்சி எடுக்கலாம் என்பதைப் பற்றி நிச்சயமாக யோசிப்போம் என்பதை எடுத்துக்கூறி, இந்தத் தீர்மானத்தை வலியுறுத்த வேண்டாம் என்று அவரைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. கே. சுப்பராயன்: மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் சொன்ன விளக்கத்தின் அடிப்படையிலே நான் தீர்மானத்தைத் திரும்பப் பெறுகிறேன். வலியுறுத்தவில்லை.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: திரு. கே. சுப்பராயன் அவர்களின் தனி நபர் தீர்மானம் திரும்பப் பெறப்பட்டது.

7. அறிவிப்புகள்—தொடர்ச்சி

(ஆ) பேரவைக் குழுக்களுக்கு உறுப்பினர்கள் தேர்வு மற்றும் நியமனம்

(1) மதிப்பீட்டுக் குழு-உறுப்பினர்கள் தேர்வு

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: அடுத்து, பேரவைக்கு ஓர் அறிவிப்பு:

1999-2000 ஆண்டிற்கான மதிப்பீட்டுக் குழுவிற்கு (Committee on Estimates) பேரவையின் பதினாறு உறுப்பினர்களைத் தேர்ந்தெடுக்க வேண்டும். கீழ்க்காணும் பதினாறு உறுப்பினர்களிடமிருந்து முறைப்படியான வேட்டித் தாள்கள் வரப்பெற்றுள்ளன:-